

Vi vil gerne præcisere, at det er vores holdning, at den del af forslaget, som omhandler kvoterne for støttebyggeri i 1999, ikke bør behandles særskilt i dag, men at det inddrages i de samlede rammeforhandlinger i forbindelse med finansloven.

Vi ser frem til en konstruktiv drøftelse i øvrigt i udvalget.

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg vil da til indledning godt tilslutte mig, at vi gerne vil have en konstruktiv drøftelse i udvalget, og en af de ting, vi meget gerne vil bede om, er at få omsat nogle af de tekniske finurligheder til lidt politisk tænkning. Med andre ord vil vi gerne bede om at få en teknisk gennemgang af forslaget i udvalget. Det er et ganske omfattende forslag efter vores opfattelse.

Det, som jeg blev allermest glad for i forslaget, vil jeg så starte med. Det var forslaget om de 30 mio. kr. til boligtyper for særligt udsatte grupper, som er nævnt under VI. Det ligger jo meget godt i forlængelse af det gamle SF-forslag om at sikre boliger til særligt udsatte grupper. Det er i øvrigt et forslag, vi naturligvis vil genfremsætte. Men jeg forstod bare ikke helt, hvorfor et forslag, som handler om satsreguleringspuljen, pludselig tages op i det her forslag om finansieringen af den almennyttige sektor, og jeg kan egentlig først og fremmest opfatte det som et forsøg på at drysse sukker på en bitter pille, men vi tager da i hvert fald gerne sukkeret.

Jeg var en af dem, der råbte hurra, i hvert fald billedligt talt, da vi fik en by- og boligminister, fordi jeg forestillede mig, at vi nu fik et ministerium, der virkelig ville tage fat på opgaverne omkring de boligsociale opgaver, der er i visse boligkvarterer i større byer i Danmark, et ministerium, der ville tage fat på nogle af de onde cirkler, et ministerium, der ville kigge på problematikken omkring fattigdomsfælden.

Derfor er det altså uforståeligt, at man nu står med et forslag, hvor et af hovedsigterne er at afvikle det offentlige engagement, statens engagement i det almennyttige boligbyggeri. Jeg forstår ikke sammenhængen i det, at man udnævner en by- og boligminister, som netop skulle fokusere på de problematikker, og så det, at staten ønsker at trække sit engagement i det her meget tunge område til sig.

Boligselskabernes Landsforening stiller en række punkter op i deres henvendelse til Bolig-

udvalget, og jeg kan forstå, at et af dem allerede er imødekommet, i hvert fald fra Socialdemokratiets side, nemlig at man kigger på overgangsordningen omkring 2-pct.-reglen. Men de henvender sig også omkring de kriseindgreb, der har været brug for i dele af sektoren, og det synes jeg vi skal dykke lidt ned i. Hvor meget og hvor ofte har det været nødvendigt, og hvordan løser man nu de her særlige situationer fremover, hvis det er sådan, at staten vil trække sit engagement til sig i forhold til denne sektor?

Jeg tror i modsætning til Venstres ordfører, at der i en lang årrække fremover, faktisk langt ind i det næste århundrede, vil være brug for at bygge nye boliger, også almennyttige, i høj grad almennyttige boliger. Lejelovskommissionen siger jo, at selv med den takt, vi har nu, vil vi have en boligmangel helt frem til år 2030, så jeg er helt uenig med Venstres ordfører på det punkt her.

Jeg mener, det er en dårlig cocktail, vi får med de to lovforslag, vi skal behandle her i dag under by- og boligministeren, det, der er her, og så det næste omkring nedtrapning af boligstøtten.

Jeg vil så nævne, hvad vi gerne vil være med til i SF. Vi vil gerne være med til at lave forenklinger på området, hvis det er forenklinger, vi taler om. Vi vil gerne være med til at lægge økonomien om, hvis det er med besparelse for øje for staten, men vi vil også gerne se, at nogle af de besparelser smitter af på lejerne, og vi vil kun være med til sådan nogle omlægninger, hvis det er sigtet. Vi vil ikke være med, hvis det er sådan et generelt forsøg på at trække staten ud af foretagendet.

Så synes vi altså også, at det er et problem, at man fastlægger, at tingene i de næste 35 år skal foregå i valsetakt. Det er lang tid for en vals, og vi synes altså, at man burde give en mulighed for, at man undervejs regulerer på takten, hvis det skønnes, at det er en fejlurdering; 35 år er ganske lang tid.

Så har jeg ganske som Venstre i øvrigt – det er et punkt, hvor jeg kan tilslutte mig Venstre – nogle problemer med den bemyndigelse, der ligger til ministeren, om at fastsætte reglerne for låntypen. Jeg vil i hvert fald gerne have undersøgt, hvor bred den bemyndigelse er. Er det, vi er i gang med at lave her, en liberalisering af området, eller er det en voldsom centralisering af området?